

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at Nationalbanken havde faaet alle sine Ønsker opfyldt, blandt andet havde man stillet til Nationalbankens Disposition dette store Beløb: Valutakreditten. Men den højt-ærede Erhvervsminister erklærede, at han vilde haabe, at Rigsdagen modsatte sig, at dette Beløb spistes op. Selvfølgelig, vi maa alle sammen ønske, at man kan modsætte sig, at det spises op, men efter vor Mening skulde det jo ske ved, at man dannede et saadant økonomisk Grundlag, at der ikke var nogen Fare for, at det skulde blive spist op. Men naar man siger det, som den højt-ærede Erhvervsminister siger, kan det ikke forstaas paa nogen anden Maade, end at den Sikkerhed, man paa en Maade giver Nationalbanken — som det ærede Medlem Hr. Rode siger: Vi giver den hele Kreditten —, er en i høj Grad betinget Sikkerhed, idet man anviser Rigsdagsudvalget, at det kan modsætte sig, at Nationalbanken kommer til at disponere over dette Beløb. Som jeg sagde før, jeg staar ikke her som Forsvarer for Nationalbanken; jeg staar her heller ikke som Angriber. Jeg har aldrig villet deltage i Angrebene paa Nationalbanken; jeg tror, ingen i det danske Samfund, allermindst i det danske Erhvervsliv, er interesseret i, at man søger at rokke ved Tilliden til Nationalbanken. Naar det ærede Medlem Hr. Rode siger, at vi er særlig egnede til at gaa til Nationalbanken paa Grund af, at et Medlem af Nationalbankens Direktion tidligere har været konservativt Medlem af Rigsdagen, kan jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det vilde jo være ganske urimeligt, om vi vilde forsøge paa at øve en Indvirkning paa Nationalbanken i dette Spørgsmaal. Men jeg synes heller ikke, vi vilde være det, det ærede Medlem Hr. Rode siger, de bedst egnede dertil, jeg synes, vi vilde være særdeles daarligt egnede dertil, for Nationalbanken vilde dog med Rette kunne sige: Kan I komme og kræve, at vi skal tiltræde en Ordning, som I ikke en Gang selv har turdet tiltræde? Vil der være nogen Kraft i en Opfordring fra vor Side? Skal Nationalbanken paavirkes, saa maa den da paavirkes af de Partier, der tror paa denne Ordning. Derfor tror jeg, det har mindre Interesse, naar det ærede Medlem Hr. Rode siger, at Nationalbankens Stilling er saadan, at den ikke kan modsætte sig Lovgivningsmagtens Beslutninger, eller naar han siger, at man maa se at komme bort fra en Kamp mellem Nationalbanken og Rigsdagen. Jeg ønsker naturligvis ogsaa i høj Grad, at der ikke maa blive en saadan Kamp imellem

Rigsdagen og Nationalbanken. Men det er jo ikke det, der er det afgørende, om man ønsker denne Kamp eller ej. Det, der er det afgørende i dette Spørgsmaal, er, at man i dette Øjeblik ikke ved, hvad der vil ske i de kommende 8—10 Dage, at man ikke ved, om vi kastes ud i en økonomisk Katastrofe af uanet Omfang den 1. Januar. Vi har derfor ønsket, at denne Sag henvises til et Udvalg; saa at man først faar en Klaring i den, thi det nytter jo ikke noget, at man siger, det er Nationalbanken, der har Ansvar, eller at det er Rigsdagen, der har Ansvar. Det er vort Ønske, at den Kamp, der eventuelt skal udkæmpes mellem Nationalbanken og Rigsdagen, bliver udkæmpet først og Afgørelsen først derefter truffet. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem Hr. Rode med Rette kan lægge et Ansvar over paa os i denne Sag. Jeg tror i det hele taget ikke, at de nuværende Regeringspartier er de rette til at anvise os, der er imod denne Lov, os, der for Øjeblikket er med i Oppositionen imod den nuværende Regering, en beskeden og tilbagetrukken Opposition, og jeg tror, man maa være klar over, at de Partier, der vil have Ansvar for den kommende Udvikling, vil blive de Partier, der stemmer for den Ordning, der i Dag vedtages.

Rode: Der kan paa dette Tidspunkt selvfølgelig kun blive Tale om at beskæftige sig med saa at sige Essensen af de mange konservative Udtalelser, som har lydt her, og ikke med nogen af Detailbetragtningerne. Hvad er det da, man fra konservativ Side paastaar? Først paastaar man, at dette Forslag aander en glad Optimisme. Intet kan være mere forkert. Maa jeg have Lov til at spørge, om det er Optimisme at sige, at det danske Samfund mener at kunne holde en Krone, der er knap $\frac{2}{3}$ af, hvad den var værd før Krigen? Er det en urimelig Optimisme at sige dette? Hvis jeg overfor dette Udtryk for, hvad de Herrer mener er Optimisme hos os, stiller, hvad de siger, som Modstykke dertil, maa jeg vel betegne det, idet jeg bruger det ærede Medlem Hr. Hendriksens Udtryk, som en sorgmunter Pessimisme, en Pessimisme, der vel fremtræder med Bedemandsminer, men bag hvilke forhaabningsfulde Forventninger tegner sig? Hvad er det nemlig, de skildrer som det sandsynlige? Det er dette, at det danske Samfund ikke kan holde Kronen oppe, at Forholdene vil udvikle sig saadan, at en yderligere Forværrelse af Kronen er det, som Verdensudviklingen og de danske økonomiske Bevægelser vil fremkalde, hvis ikke storartede Ting iværksættes derimod.